

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Jihočeský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Strakonice

Jezerní 1280, Strakonice 386 01

Identifikátor školy: 600063721

Termín konání komplexní inspekce: 20. až 24. květen 2002

Čj.	076 95/02-2038
Signatura	kg6cv107

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Škola je zřízena městem Strakonice jako příspěvková organizace s právní subjektivitou. Poslední zřizovací listina byla vydána 1. 1. 2001 čj. ZM č. 424/2001.

Součástí základní školy je školní družina a školní jídelna.

Ve školním roce 2001/2002 má základní škola 30 tříd a navštěvuje ji 696 žáků.

Vzdělávání žáků je realizováno podle vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2 včetně Úprav a doplňků čj. 25 018/98-22.

Na základě zájmu žáků a jejich rodičů jsou ve škole zřízeny třídy s rozšířenou výukou cizích jazyků. Výuka v těchto třídách se řídí učebním plánem čj. 16 333/96-22-21.

Výuka je zajištěna ve dvou budovách. První stupeň je v budově na Chelčické ulici 555. Druhý stupeň je v budově na Jezerní ulici 1280. Zde jsou tři třídy prvního stupně, ve kterých je rozšířená výuka cizích jazyků.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Český jazyk, matematika, prvouka I. stupeň

Časové dotace ve vyučovacích předmětech všech ročníků odpovídají učebnímu plánu zvoleného vzdělávacího programu. V souladu s osnovami je také členění učiva a jeho návaznost v postupných ročnících. Výukové cíle odpovídaly standardu vzdělávání, aktuálně byly uzpůsobeny složení třídy a zohledňovaly individuální schopnosti a možnosti žáků. Konkrétní zápisy v třídních knihách jsou dokladem naplňování učebních osnov. Dílčí nedostatky byly zjištěny v některých třídách v jedné složce českého jazyka tj. ve psaní.

Výuku a výchovu žáků ve škole zajišťují převážně třídní učitelky s požadovanou odbornou a pedagogickou způsobilostí.

Klasická starší školní budova určená žákům 1. stupně je poněkud vzdálena od novějšího komplexu školních budov, v němž jsou umístěny tři třídy žáků 4. a 5. ročníku. Výuka probíhá v příjemném osobitém prostředí. Učebny jsou vybaveny účelně s ohledem na věk žáků, je v nich k dispozici řada pomůcek a obrazového materiálu, je zde instalována také didaktická technika. Základem je starý fond pomůcek, jehož rychlejší obměna, včetně moderních encyklopedií, by byla žádoucí. Vyučující doplňují výuku aktuálně zhotovenými pomůckami. Používány jsou také vhodné učebnice, pracovní sešity a doplňkové texty. Aktuální výzdoba učeben je dokladem pestrosti žákovských prací i třídních aktivit. Nábytek rozměrově převážně odpovídá tělesnému vzrůstu žáků. V průběhu dne je dbáno na pitný režim. Rovněž zařazení předmětů do rozvrhu, tempo a členění navštívených vyučovacích hodin vytvářely převážně velmi dobré psychohygienické podmínky pro práci žáků. O přestávkách využívají žáci k tělovýchovným aktivitám (např. minibasketbal) prostorných chodeb.

Na výuku byly učitelky velmi dobře připraveny, jednotlivé navazující činnosti byly převážně promyšlené, pozornost byla věnována výběru úkolů a organizaci práce. U erudovaných učitelek byl výchovně-vzdělávací proces plně v souladu s vývojem společnosti naplněn výrazně inovativními prvky.

Stavba hodin českého jazyka odpovídala charakteru probíraného učiva a věku žáků. Učitelky převážně dbaly vhodnou úvodní motivací na vzbuzení zájmu o probíraná témata. Hlavním cílem bylo zpravidla aktivní učení žáků. Tomu pak odpovídalo vyvozování a upevňování adekvátními metodami např. problémovým vyučováním, didaktickými hrami, prvky kooperativního učení. Vyučující zohledňovaly individuální schopnosti a potřeby žáků, podle

okolností vhodně diferencovaly práci a zároveň žákům dodávaly sebedůvěru, bezprostředně poskytovaly žákům zpětnou vazbu o jejich úspěšnosti. Několik vyučovacích hodin dosahovalo špičkové úrovně použitím moderních metod a forem práce zohledňujících poznatky současné pedagogiky a psychologie. V hodinách literární výchovy v nižších ročnících 1. stupně učitelky dokazovaly, že se dá pracovat s textem skutečně nově a pro žáky velmi podnětně. S tím korespondovalo i nasazení žáků a jejich obrovská chuť učit se a pracovat s informacemi. Malá část výuky nepřekročila rámec tradičního pojetí, v němž dominuje verbální předávání poznatků žákům. Učitelky se vyjadřovaly spisovně a dbaly na kulturu mluveného projevu žáků.

Také v hodinách matematiky učitelky volily rozličné formy a metody práce, často využívaly názorné pomůcky. Sledovaná výuka měla většinou výrazně činnostní charakter, vyznačovala se promyšlenou organizací práce, logickou stavbou hodin. Byla obohacena herními činnostmi s didaktickým záměrem i relaxací. Učitelky dbaly na správné vyjadřování a schopnost pracovat s matematickými pojmy. I při výuce prvouky využívaly širokou nabídku pracovních postupů a dávaly žákům možnost čerpat z dosavadní zkušenosti a podílet se vlastní činností na vyučování. Zvolené tvůrčí vyučovací metody podpořily u žáků nejen iniciativu, ale i možnost dospět k novým poznatkům cestou samostatného uvažování a vyvozování. Velmi dobře byly zařazeny prvky kooperativního učení, výuka prolínala s praktickým uplatněním.

V 1. ročníku vyučující optimálně využívaly didaktických her s všestranným zapojením smyslů žáků. Přirozeným způsobem rozvíjely zvědavost žáků. Hravou, pro nejmladší žáky efektivní formou vedly žáky ke splnění úkolů. Optimálně se dařila také práce se žáky s odlišnými vzdělávacími potřebami.

Práce ve třídě 4. ročníku, kam docházejí převážně žáci s diagnostikovanými specifickými vývojovými poruchami učení, probíhá díky velké empatii učitelky velmi dobře. Velký podíl na tom má splnění jedné z velmi důležitých podmínek pro nápravu tj. vytvoření prostředí důvěry a porozumění, v němž má každý žák možnost zažít úspěch.

Významným rysem hodnocení žáků ve sledovaných hodinách bylo posilování kladného vztahu k jejich dalšímu vzdělávání. V klasifikaci žáků je zřejmá snaha respektovat individuální zvláštnosti žáků. Celkově je u mladších žáků, zvláště v 1. ročníku, převážně zdůrazněna v souladu s harmonickým rozvojem jejich osobnosti motivační a formativní stránka hodnocení. V notýscích školáků nechybějí pochvaly a hodnocení všestranných dovedností. V žakovských knížkách některých starších žáků je patrný větší důraz na zápisy klasifikace z písemných prací (převaha diktátů) na úkor dalších složek českého jazyka, zejména komunikačních dovedností.

Z výuky je zřejmé, že se žáci průběžně učí vystupovat před spolužáky, prezentovat a hodnotit výsledky práce své i pracovní skupiny. Učitelky vhodně upevňovaly hodnotové orientace a postoje žáků. Příjemná komunikace byla základem k otevřené, vstřícné pracovní atmosféře. Příznivé klima v hodinách bylo podpořeno individuálním přístupem učitelek a jejich pozitivním oceňováním.

Ve sledovaných oblastech byla celkově zaznamenána výrazná převaha pozitiv. Společným rysem výuky bylo využívání metod práce, při kterých je žák aktivním činitelem procesu poznávání. Několik vyučovacích hodin bylo svým pojetím skutečně moderních, příkladných. Celkově byla kvalita výuky hodnocena jako velmi dobrá.

Přírodověda I. stupeň

Časová dotace sledovaného předmětu odpovídá schválenému učebnímu plánu. Zařazené činnosti odpovídaly osnovám a předpokladům žáků jednotlivých ročníků.

Učitelky sledovaných předmětů jsou pedagogicky a odborně způsobilé. Pro výuku jsou využívány běžné třídy. Kvalita sledované výuky měla rozdílnou úroveň. Ve dvou třídách byla

organizována podle přijatého vzdělávacího programu jako činnostní učení. Tento trend se projevoval schopností vyučujících vést žáky přímo k osobnímu poznávání nového učiva, jeho zpracování a vyjádření v rámci individuálních předpokladů jednotlivce. Při organizaci činnostního učení bylo učivo přírodovědy rozděleno na kratší programové náměty se kterými žáci pracovali dohodnutým způsobem. Většinou si vyhledávaly informace v učebnicích nebo jiném textu a na obrázcích. Svoje poznatky si zapisovali a kreslili. Tím se připravovali na společné porovnání a vyhodnocení, které mělo nejčastěji formu rozhovoru, soutěže nebo hry. Zvolené způsoby práce optimálně rozvíjely komunikativní dovednosti žáka získávané v českém jazyce. Zařazení výkladů bylo minimalizováno. Vyučující vyhodnocovaly a doplňovaly výsledky žáků, motivovaly je k další aktivitě a pozornosti. Pravidelné zařazování samostatných učebních činností žáků se projevovalo jejich konstruktivním a věcným přístupem k uloženým úkolům. Komunikace žáků byla tvořivá a přirozená, nebyla omezována na pouhé přizvukování nebo formální doplňování výkladu.

V dalších dvou třídách byla výuka formální, orientovaná na verbální práci s učivem. Opakování staršího učiva (listnaté, jehličnaté stromy) bylo realizováno sice jako herní a soutěživé činnosti žáků (kartičky s názvy, křížovka, obrázkový test), ale bez využití přírodnin. Ve třídě nebyly připraveny ukázky aktuálně probíraných rostlin ani rostliny, jejichž znalost byla vyžadována z předchozích hodin. Komunikace o rostlinách (znáte to, roste to v lese, je to žluté) nahrazovala skutečnou práci žáků s ukázkami rostlin, větvíček listů, plodů, apod. V části sledované výuky bylo probíráno nové učivo. Organizace výuky se zbytečně a neefektivně opírala o snahu vysvětlovat nové učivo formou výkladu, namísto přímé práce s přírodninami nebo informacemi v učebnicích. Ve sledované výuce chybělo činnostní učení žáků požadované přijatým vzdělávacím programem školy, ačkoliv žáci měli vhodné učebnice pro tyto formy individuální práce.

Motivace žáků byla spojována převážně s vnějšími podněty (výklad, hovorové otázky, pozorování obrázků). Chyběla vnitřní motivace založená na samostatnosti a soběstačnosti žáka při objevování, zpracování a dalším využívání informací. Výuka nenavazovala na komunikativní dovednosti žáků získávané v českém jazyce od první třídy. Vyučující spojovaly cíle učení převážně se svými výklady. Nebyly připraveny na spojení konkrétních vzdělávacích cílů přímo s osobními činnostmi žáků, jejichž prostřednictvím se má každý žák vzdělávat v mezích svých předpokladů. Zařazované samostatné činnosti většinou sloužily jen k doplnění či opakování výkladu. Didakticky se nejednalo o cílevědomou a aktivní práci žáků přímo s novým učivem, která by byla až následně, podle dosažených výsledků žáků, doplněna učitelem.

Mezipředmětová vazba na dovednosti žáků získávané v českém jazyce, kde se od první třídy učí pracovat s texty, vyhledávat klíčové myšlenky, slova, vypisovat jednoduché poznámky, vyjadřovat své myšlenky slovem, písmem, obrazem, nebyla při osvojování přírodovědného učiva využívána.

Používané receptivní formy práce se projevily též ve formálním hodnocení žáků. Stálá aktivita učitelek při podrobném sdělování školních vědomostí, neumožňovala praktické učení žáků pomocí samostatné práce na krátkodobých úkolech. Proto nevznikaly objektivní příležitosti k hodnocení žáků za jejich individuální schopnosti pracovat bezprostředně s informacemi v praktických úkolech spojených s poznáním nového učiva.

Ve sledované výuce byly, vzhledem k přijatému vzdělávacímu programu, zjištěny průměrné, velmi dobré a příkladné formy práce. Celkově byla kvalita výuky hodnocena jako velmi dobrá.

Český jazyk II. stupeň

Předmět má ve všech ročnících čtyřhodinovou týdenní dotaci, která odpovídá učebnímu plánu vzdělávacího programu školy. Ve dvou třídách 9. ročníku je zařazena pátá hodina českého

jazyka, která je vhodně využívána zejména k závěrečné systemizaci učiva a k procvičování. Výuka je plánována prostřednictvím funkčních tematických plánů učiva, které učitelky zpracovaly pro jednotlivé ročníky. Plány jsou vytvořeny v souladu s osnovami a zahrnují všechny složky předmětu. Je dbáno na zajištění návaznosti učiva, v literárně-výchovné složce je naplánován konkrétní výběr ukázek, počet kontrolních diktátů a kontrolních písemných prací. Práci vyučujících českého jazyka koordinuje předmětová komise, ve které vyučující řeší společné odborné záležitosti. Aktuální příprava vyučujících na hodiny byla zodpovědná, zvolené výukové cíle byly zpravidla přiměřené věku žáků i aktuální úrovni a složení třídy. Podle zápisů v třídních knihách a dalších zjištění v hospitovaných hodinách jsou osnovy plněny.

Výuku zajišťují tři učitelky s odbornou a pedagogickou způsobilostí pro výuku na 2. stupni základní školy a střední délkou praxe. Vyučování probíhá v prostorných kmenových třídách, které jsou postupně vybavovány novým žákovským nábytkem, pěkně esteticky upravené a tvoří příjemné pracovní prostředí. Mají pouze základní vybavení, potřebné pomůcky pro výuku je třeba do hodin přinášet. Také didaktická technika není běžně využívána spíše z organizačních důvodů, neboť je umístěna mimo třídu. Žáci pracovali v hodinách jazyka s vhodnými učebnicemi, problematičtější bylo zajištění učebnicemi v hodinách literatury, ve kterých vyučující kombinují různé druhy učebnic a sborníků. Učitelky dále využívají dobře odborně vybavený kabinet českého jazyka, vlastní materiály a možnost kopírování. Na dobrém zázemí předmětu se podílí také školní knihovna, která obsahuje téměř 3 000 svazků. Knižní fond je postupně podle finančních možností doplňován. Tvoří jej zejména soubory pro společnou četbu, klasická dětská literatura, populárně naučné knihy a nové encyklopedie.

Vyučující dbaly na základní pracovní hygienické podmínky - na správné osvětlení a časté větrání. V menší míře již zohledňovaly další psychohygienické zásady, neboť uplatňovaly převážně frontální formy práce. V některých hodinách se objevily cíleně zvolené činnosti s relaxačními prvky.

Organizační struktura sledovaných hodin byla převážně tradiční, zaměřená na předávání vědomostí výkladem. Při členění hodin někdy chybělo úvodní seznámení s průběhem hodiny, popř. úvodní motivace, ne vždy došlo k závěrečnému shrnutí a zhodnocení práce žáků v hodině. Vyučující zodpovědně přistupovaly k zajištění a splnění výukových cílů. Kladem byla jejich velmi dobrá odborná erudice, logický postup a důraz na systematické uspořádání učiva. Vyučující volily různé metody práce, v některých hodinách se jim dařilo účinně žáky motivovat zajímavými činnostmi, soutěžními prvky a průběžným hodnocením. Žáci tak byli vedeni k aktivnímu učení. Hlavní hodnotou takovýchto hodin byl rovnocenný důraz na naukovou stránku a na rozvoj kompetencí žáků. Výukou pak prolínala přirozená osobnostní a sociální výchova. Na druhé straně se objevily i hodiny, ve kterých převažoval verbální teoretický přístup. Malá pestrost forem a metod práce v nich vedla k jednotvárnosti a následně ke snížení pozornosti žáků. Pozitivním rysem práce všech vyučujících bylo vedení žáků k práci s informacemi a s jejich různými zdroji a účelné využívání mezipředmětových vztahů.

K žákům přistupovaly vstřícně a s tolerancí, většinou se jim podařilo navázat s žáky potřebný kontakt a vytvořit vzájemnou komunikační souhru. Žáci měli zpravidla dostatečný prostor pro formulaci odpovědi i vlastní uplatnění.

Kvalita výuky v předmětu český jazyk byla vzhledem k převaze pozitivních zjištění (i přes některé dílčí negativní jevy) hodnocena celkově ještě jako velmi dobrá.

Německý jazyk I. a II. stupeň

Časová dotace předmětu souhlasila s učebním plánem. Probírané učivo bylo v souladu s učebními osnovami. Ve sledovaných hodinách byly pro výuku stanoveny vhodné a věku žáků přiměřené cíle. Návaznost učiva byla zajištěna. Vzhledem ke změnám ve složení

pedagogického sboru školy v průběhu školního roku (mateřské dovolené) došlo v některých třídách k nerovnoměrnému zařazení hodin německého jazyka v týdenním rozvrhu. Ze stejného důvodu nemůže škola v období od dubna do června plnit personální podmínky pro výuku německého jazyka ve školách s rozšířenou výukou cizích jazyků. Výuka byla zajištěna dvěma učitelkami s odbornou i pedagogickou způsobilostí a jednou učitelkou bez odborné a pedagogické způsobilosti. Na úroveň výuky neměla tato skutečnost ve sledovaných hodinách negativní vliv. Výuka probíhala zčásti ve větší odborné učebně s dobrým materiálním vybavením, zčásti v malé dosud nevybavené jazykové učebně, zčásti v kmenových třídách. Pro poslech ukázek bylo ve velké učebně k dispozici poslechové zařízení se sluchátky, v ostatních učebnách byl standardně využíván přinesený magnetofon.

Učivo bylo žákům podáváno věcně správně a srozumitelně, všechny učitelky používaly v průběhu hodin vyučovaný jazyk. Důraz v jednotlivých hodinách byl (byť nestejně) kladen na rozvoj mluvních dovedností žáků. Na rozdíl od žáků jazykových tříd bylo vyjadřování žáků v ostatních třídách kusé, někdy pouze jednoslovné. Poměrně zřídka byly zařazovány samostatné rozhovory, popisy či krátká vyprávění. Naopak běžnou součástí téměř všech hodin byly didaktické hry (pexeso), jazykové soutěže, někdy i práce žáků ve skupinách. V úvodu hodin byli žáci pozitivně motivováni a seznámeni s cílem hodiny. V závěru některých hodin zbylo málo času na závěrečné shrnutí a procvičení nového učiva případně zhodnocení práce žáků v hodině. Jejich chování v průběhu výuky bylo ukázněné

Písemné projevy žáků jsou pravidelně kontrolované, často hodnocené. Počet známek v žákovských knížkách byl poměrně nízký, protože žákům jsou známkovány zadané úlohy v pracovních sešitech. Spektrum známek bylo poměrně pestré, někdy více zaměřené na písemné projevy žáků.

Celkově měla kvalita výuky velmi dobrou úroveň.

Anglický jazyk I. a II. stupeň

Časová dotace předmětu je v souladu s učebními plány zvoleného vzdělávacího programu. Předmět vyučuje jedna učitelka s odbornou a pedagogickou způsobilostí pro výuku anglického jazyka, ostatní vyučující jsou bez odborné a pedagogické způsobilosti, absolvovaly kurzy pro výuku anglického jazyka, složily zkoušku Cambridge Advence nebo v současnosti studují jazyk na vysoké škole. Tato skutečnost je v rozporu s pokynem MŠMT ČR, kdy ve třídách s rozšířenou výukou jazyků (dále Rvj) musí být výuka zajištěna pedagogy s odpovídající odbornou a pedagogickou způsobilostí. Chybějící odborná a pedagogická způsobilost některých vyučujících se v žádném případě nepromítla negativně v odborné správnosti výuky.

Vyučující mají k dispozici dvě učebny anglického jazyka, jedna z nich byla nově zřízena a zatím je bez vybavení, druhá je vybavena sluchátky. V žádné z hospitovaných hodin nebylo vybavení učebny využito. Používané učebnice jsou doplněny magnetofonovými nahrávkami, ve třídách bez Rvj na 1. stupni probíhá výuka dosud podle starších učebnic, které postrádají návaznost pro výuku na 2. stupni a svým pojetím neodpovídají způsobu výuky v nižších ročnících. Ve škole je k dispozici řada dalších pomocných materiálů a časopisů, jejich využití v hodinách nebylo zaznamenáno. Vyučující mají učivo rozplánováno do časových a tematických plánů, jeho rozvržení je v souladu s osnovami předmětu. Porovnáním se zápisy v třídních knihách byly zjištěny některé odchylky od těchto plánů způsobené objektivními příčinami, které však nemají vliv na plnění učebních osnov.

V hospitovaných hodinách převažoval spíše klasický frontální způsob výuky, využita však byla i práce dvojic a skupin. Naprostá většina hodin byla vedena v angličtině v rozsahu, který odpovídal věku a schopnostem žáků. Jejich reakce na zadávané pokyny byly vcelku odpovídající již získaným jazykovým dovednostem. Po stránce metodické byla výuka

většinou velmi dobře vedena, některé použité postupy však nebyly optimální, nebyly rovněž využity všechny možnosti, které se nabízely. V některých hodinách převažoval projev vyučující, žákům byl dán menší prostor pro samostatné vyjádření, případně pro vyvozování mluvnických pravidel při probírání nové látky. Vcelku rovnoměrně byly zastoupeny všechny složky jazykové výuky. Vyjadřovací schopnosti žáků byly na průměrné až velmi dobré úrovni, při zadávání úkolů však nebyla patrná diferenciacce. Méně výrazná byla rovněž motivační stránka výuky. Ve sledovaných hodinách ve třídách s Rvj a třídách bez rozšířené výuky nebyly zaznamenány metody a formy práce, které by se výrazněji lišily.

Úroveň sledovaných hodin se pohybovala od velmi dobré po ještě vyhovující, celkově byla kvalita výuky anglického jazyka hodnocena jako průměrná.

Matematika II. stupeň

Týdenní hodinová dotace předmětu je v souladu s učebním plánem zvoleného vzdělávacího programu, v devátém ročníku je dotace posílena o jednu hodinu. Časové plány učiva jsou zpracovány s časovou posloupností, která zajišťuje kontinuitu výuky mezi ročníky a respektuje požadavky osnov. Zvolené výukové cíle byly přiměřené věku a schopnostem žáků i aktuálnímu složení třídy. Bezprostřední příprava vyučujících měla většinou dobrou úroveň.

Předmět vyučuje pět učitelů, kteří mají odpovídající odbornou a pedagogickou způsobilost. Materiální vybavení je na dobré úrovni. Výuka probíhá převážně v kmenových třídách. Žáci používají schválené učebnice a další doplňkovou literaturu, učitelé v hodinách využívají názorné pomůcky (modely těles, stavebnice). Výpočetní ani didaktická technika ve výuce využívána nebyla. Tempo výuky bylo převážně přiměřené, negativně se v některých případech promítaly zkrácené přestávky (nedostatek času na přesun do jiné učebny a přípravu pomůcek).

Struktura vyučovacích hodin odpovídala většinou výukovým cílům, pojetí vyučování bylo převážně tradiční. Výrazně převažovala frontální práce s celou třídou, pouze v některých hodinách se uplatnily kooperativní činnosti. Úvodní opakovací část hodin byla převážně zaměřena na rozvoj numeriky a přesného matematického vyjadřování. Výklad nové látky byl vždy přehledný, postupný, v logických krocích. V některých hodinách byl až příliš zaměřený na předání hotového postupu s malou aktivní účastí žáků. Nové učivo tak bylo spíše předáváno, méně vyvozováno žáky. Pouze v některých hodinách byly zařazovány postupy, které podporovaly rozvoj logického myšlení, uplatnění vlastního názoru a zkušeností.

Zadávané samostatné práce byly převážně nediferencované. Vyučující si průběžně ověřovali stupeň zvládnutí učiva žáky, s některými podle potřeby látku individuálně procvičovali. Ne vždy zbyl v závěru hodin čas na shrnutí a zopakování učiva, v některých případech byla tato důležitá složka výuky zařazena na úkor přestávky.

V průběhu sledovaných hodin učitelé motivovali žáky pochvalou, pozitivním hodnocením a někdy i na odkazy probíraného učiva s jeho uplatněním v praxi. Hodnocení žáků odpovídalo předvedeným znalostem, klasifikace byla objektivní a zdůvodněná.

Ve většině navštívených hodin, zejména ve třídách s rozšířenou výukou jazyků, panovala velmi příjemná atmosféra, založená na vzájemném respektování a partnerském přístupu učitelů k žákům.

Plánování výuky, materiální a psychohygienické podmínky výuky, motivace a hodnocení žáků, interakce a komunikace jsou na velmi dobré úrovni. Organizace práce v hodinách dosahuje průměrné úrovně. Celkově měla výuka matematiky na 2. stupni školy velmi dobrou úroveň.

Tělesná výchova I. a II. stupeň

Hodinová dotace je v souladu s učebními plány vzdělávacího programu. Předmět vyučují učitelé s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Prostorové podmínky pro výuku jsou značně ztíženy. Škola má k dispozici jednu tělocvičnu, která je vybavena odpovídajícím nářadím a náčiním. Při dělení výuky je nutné využívat i malý sál v prostorách školy, který je však svou velikostí a vybavením pro výuku tělesné výchovy pouze nouzovým řešením. Dvě hřiště v areálu školy jsou díky svému povrchu pro tělesnou výchovu nepoužitelná, prostory pro výuku lehkootletických disciplin ve škole nejsou. Využívány jsou proto prostory místní tělovýchovné jednoty, kam musí žáci docházet. Výuka je proto organizována v dvouhodinových celcích. Při přechodech vznikají časové ztráty, používané prostory mají převážně značně prašný škvárový povrch. Situaci komplikuje i skutečnost, že areál využívají i další školy, vyučující jsou pak často nuceni improvizovat a přizpůsobovat připravený program hodiny momentální situaci. V druhé budově, kde sídlí 1. stupeň ZŠ, je jedna menší tělocvična, která je vybavena základním nářadím a náčiním. Hřiště v areálu školy je pro výuku tělesné výchovy nevhodné, rovněž zde nejsou prostory pro výuku lehkootletických disciplin.

Hospitace proběhly ve třídách 1. i 2. stupně. Ve sledovaných hodinách byly převážně velmi dobře využity možnosti a prostory, které měli vyučující k dispozici. Hlavní náplně hodin byly vhodně zvoleny, byly v souladu s časovým plánem výuky. Předcházela jim odpovídající průprava, pozornost byla věnována důkladnému rozcvičení, které bylo převážně zaměřeno obecně, bez výraznějšího zaměření na následné činnosti. V některých hodinách byly v této části vhodně využity i strečinkové prvky. Cvičení bylo organizováno převážně ve skupinách s určením jednotlivých činností na stanovištích, kde se žáci postupně střídali. Jednotlivé činnosti na sebe vcelku plynule navazovaly, nedocházelo ke zbytečným prodlevám. Většina žáků měla zvládnuty dovednosti a návyky potřebné pro správné a bezpečné provádění tělovýchovných aktivit, cvičili převážně s chutí a se zájmem. V závěrech hodin byly pouze ojediněle zařazeny relaxační prvky.

Kvalita výuky tělesné výchovy byla i přes nedostatečné prostorové podmínky celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Hudební výchova I. a II. stupeň

Časová dotace předmětu souhlasila s učebním plánem. Probírané učivo bylo v souladu s učebními osnovami. Ve sledovaných hodinách byly pro výuku stanoveny vhodné a věku žáků přiměřené cíle. Návaznost učiva byla zajištěna.

Výuka byla zajištěna většinou učiteli a odbornou i pedagogickou způsobilostí, v jedné hodině učitelem s odbornou i pedagogickou způsobilostí pro jiné předměty. Na úroveň výuky neměla tato okolnost nepříznivý vliv.

Výuka probíhala jednak v odborné učebně (s kvalitním přehrávacím zařízením a pianinem), jednak ve kmenových třídách (s radiomagnetofony). Byla většinou zaměřena na zpěvní a částečně i pohybové činnosti. V 9. ročníku bylo cílem celkové shrnutí a pochopení hudebního vývoje. Učivo bylo žákům předáváno věcně správně a srozumitelně, teorie hudby byla do výuky zařazována s ohledem na požadavky vzdělávacího programu a věkové zvláštnosti žáků. V nižších ročnících byl důraz položen na lidové písně, ve vyšších ročnících na písně z právě probírané hudební epochy. V některých třídách nebyl využit doprovodný opěrný nástroj při zpěvu. Ten byl v důsledku toho většinou značně intonačně nevyrovnaný a rozkolísaný. V části hodin chyběla i průpravná cvičení před zpěvem a málo byly zdůrazňovány pěvecké návyky v jeho průběhu i v průběhu celé hodiny (držení těla a rukou, otevírání úst, dýchání, frázování).

Kladem hodin bylo aktivní a přítomné ukázněné chování žáků. Písemné záznamy z výuky byly

zejména ve vyšším ročníku nepřehledné. Počet známek v žákovských knížkách odpovídal významu předmětu v učebním plánu.

Celkově měla kvalita výuky průměrnou úroveň.

Chemie

Časová dotace předmětu odpovídá schválenému učebnímu plánu. Členění učiva do jednotlivých ročníků bylo v souladu s osnovami schváleného vzdělávacího programu. Vyučující je pedagogicky a odborně způsobilá. Pro výuku je zařízena odborná učebna. Její materiální vybavenost je velmi dobrá.

Ukázky výuky chemie byly zaměřeny na opakování učiva. Pozitivem byla kvalitní materiální a odborná příprava výuky i osobní vystupování vyučující. Frontální hodinové opakování v osmém ročníku bylo zaměřeno výrazně na teorii, ačkoliv vzdělávací program v základní kmenové části obsahuje minimum teoretického učiva, vzorců, výpočtů a vyžaduje orientaci na praxi, experimentální činnost, porozumění běžným chemickým jevům. Tento požadavek byl vhodně využit při individuálním zkoušení. Pro třídu však tato část výuky nebyla přínosem, protože během takto opakovaných praktických znalostí a ukázek byla zaměstnávána jinou teoretickou činností.

Plán hodiny byl málo přizpůsoben osnovám a vzdělávacímu programu, který doporučuje využívat rozšiřujícího učiva jako výběrového prostředku pro osobní rozvoj jedinců, kterým přináší pozitivní výsledek s ohledem na jejich orientaci a předpoklady. Plošné a variabilní zvládnutí systému názvosloví anorganických sloučenin není obsahem kmenového základního učiva. Jeho nediferencované zařazení ve sledované výuce zhoršovalo podmínky, průběh a výsledky vzdělávání žáků, pro které nebylo rozšiřování učiva vhodné. Přílišná variabilita teoretických příkladů uváděných při opakování (též v sešitech při probírání učiva) dezorientovala slabší žáky a negativně ovlivňovala jejich dosažitelné výsledky v rámci základního učiva. Vyučovací čas byl z hlediska těchto žáků využíván na procvičování nadstandardních informací. Nesloužil k práci s přiměřeným a zvládnutelným základem. Absence diferencované výuky byla nevýhodná i pro žáky zkušené, s hlubším zájmem o teorii, schopné s rozšiřujícím učivem pracovat samostatně, vlastním tempem, díky předchozímu zvládnutí společného základního učiva a s ním spojenými dovednostmi pracovat individuálně s učebnicemi, modely, pomůckami, tabulkami, literaturou, apod.

Ze struktury pozorované výuky a záznamů v sešitech bylo zřejmé, že ve výuce nejsou dostatečně rozlišovány fáze diferencovaného učení. Ve sledované výuce se neprojevovalo vedení žáků nejdříve k opakování základního učiva. Nedošlo, po ověření individuálních výsledků k individualizaci a diferenciaci dalšího zaměstnání žáků podle jimi dosažené úrovně. Pro žáky, kteří v průběhu hodiny prokázali úspěšně zvládnutí základního učiva byla další práce s rozšiřujícím a náročnějším učivem vhodná. Pro žáky, kteří měli při výuce i se základním učivem málo zkušeností, nebylo rozšiřující a náročné učivo vhodné. Neefektivně je připravilo o čas, který potřebovali spojovat s prací na úkolech zvládnutelné náročnosti. Organizace těchto forem učení nebyla zajištěna, ačkoliv obsah učiva byl pro diferencované vzdělávání charakteristický a z hlediska žáků potřebný. V průběhu nediferencovaného opakování bylo zjevné, že mnozí žáci nebyli schopni zvládnout znalost vzorců založenou na teorii nábojů iontů, jejich názvů a koncovek. Většina žáků opisovala z tabule hotové výsledky. Stupňování abstraktnosti, bez použití názorných nákrešů nebo jiných, inspirativních návodů bylo pro ně nepřiměřené. Nedostávali možnost získávat neverbální představy pomocí kreslených myšlenkových modelů vhodných pro přiblížení abstraktních představ, neodstupných přímému smyslovému pozorování. Tento běžný prostředek rozvíjení názorného myšlení v oblasti abstrakce, nebyl využíván (viz. např. kreslení siločar, působené síly, znázornění souřadnic, kreslení rozborů slovních příkladů, které je běžně používáno v jiných předmětech). Motivační vytváření trojrozměrných modelů molekul nebylo využíváno. Zařazování náročného

a rozšiřujícího učiva je prokazatelné též v protokolu opravné zkoušky žáka s nedostatečným prospěchem v druhém pololetí školního roku 2000/2001.

Ve třídách s rozšířenou výukou jazyků je chemie vyučována již v sedmém ročníku. Opakování učiva bylo názorné, spojené s ukázkami většího množství pomůcek. V úvodu hodiny byly vystavené pomůcky správně využívány k zadávání samostatných problémových úkolů. Předváděná destilace směsi však nebyla v závěru hodiny efektivně využita k přiměřené práci žáků, spojené s pozorování výsledku pokusu a jeho vysvětlování. Místo toho byl žákům zadán náročný výpočet, který příliš nesouvisel s předcházejícím cílem opakování (dělení směsí). Většina žáků si postup výpočtu jen pasivně opsala. Snaha vyučující zařazovat do výuky snáze kontrolovatelné a efektní teoretické úkoly snižovala praktickou orientaci výuky. Využitelnost názorných pomůcek a pokusů pro přímé poznávání chemie v praxi nebyla, z hlediska vzdělávacích cílů, přesvědčivá a efektivní.

V době konání inspekce nebyly ani v jedné třídě provedeny laboratorní práce. Osnovy doporučují cca 5 laboratorních prací za rok. Vyučující v závěru školního roku plánuje provedení cca 2 -3 prací.

Celkově byla kvalita sledované výuky, vzhledem k přijatému vzdělávacímu programu, hodnocena jako průměrná.

Přírodopis

Časová dotace předmětu odpovídá schválenému učebnímu plánu. Členění učiva do jednotlivých ročníků bylo v souladu s osnovami schváleného vzdělávacího programu. Vyučující je pedagogicky a odborně způsobilá. Sledované byly hodiny velmi dobře materiálně a odborně připraveny. Učivo bylo přiměřené, vhodně spojené s názornými pomůckami. Výuka v šesté třídě byla založena převážně na receptivním předávání informací. Úvodní individuální a frontální opakování učiva bylo charakterizováno nevýraznými komunikativními dovednostmi žáků, kteří odpovídali na otázky potichu, spěšně, málo srozumitelně. Seznámení s novým učivem probíhalo formou výkladu, který dle možnosti přecházel do rozhovoru se žáky a zadávání doprovodných problémových otázek nebo úkolů. Práce byla ukončena zápisem učiva podle tabule. Až v závěru výuky byla zařazena samostatná práce jako doplňkový prvek činnostního učení.

V sedmém ročníku byla naplánována velmi rozsáhlá opakovací činnost, spojená s použitím přírodnin (rostliny). Snaha po střídání různých kontrolních a opakovacích prací s podobným cílem, vedlo k úspěchanosti. Vlastní ukázky rostlin se formalizovaly na rychlé ukazování z dálky, proti světlu.

Následně zařazené nové učivo bylo svým rozsahem nepřiměřené vzhledem ke zbývajcímu času. Žákům nebylo umožněno osvojování učiva prostřednictvím řízené individuální práce s učebnicí, ačkoliv učivo bylo pro tuto formu činnostního učení zcela mimořádně vhodné a v učebnici dostatečně popsané a vyobrazené. Nabízené možnosti učebnice nebyly využity k učení žáků osobním zaměstnáním při vyhledávání klíčových informací, jejich vypisování, vysvětlování, doplňování v rámci společné kontroly. Zařazení několika různých úkolů pro závěrečnou skupinovou práci, jejíž výsledkem bylo spěšné verbální sdělení výsledků, již nemělo podstatný vliv na charakter výuky. Převažující frontální výklad nebyl pro žáky efektivním způsobem učení. Učivo bylo verbálně probráno, zůstalo však bez zápisů, nákresů, opakování. Úvodní snaha po podrobném prověřování znalostí ze staršího učiva vedla ke zbytečné formálnosti a neefektivnosti při poznávání nového učiva. Tím vznikla potřeba opakovat a dokončovat učivo v další hodině. Verbálně rozučené učivo bylo v dané hodině odtržené od souvisejících smyslových činností žáků. Psychické potřeby žáků, zaměstnávat a rozvíjet při učení současně co největší počet smyslů a jejich činností, nebyly efektivně rozvíjeny

Celkově byla kvalita sledované výuky, vzhledem k přijatému vzdělávacímu programu, hodnocena jako průměrná.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání ve sledované oblasti

- *Při organizaci vzdělávání využívali učitelé nejčastěji dva základní přístupy, které se odlišovaly postavením žáka ve vzdělávacím procesu. Jednalo se receptivní vzdělávání a činnostní vzdělávání.*
- *Vzdělávání receptivní bylo organizováno jako jednotné předávání vybraných a učiteli zpracovaných informací formou výkladu. Žáci získávali převážně hotové poučení o probíraném učivu, jeho významu a využití. Samostatná práce žáků probíhala obvykle následně, po výkladu. Při použití receptivních forem vzdělávání byli žáci nejdříve seznámeni s učivem. Komunikace směřovala od učitele k žákům. Ti se nejdříve dozvěděli, co všechno mají znát. Pevně až v závěru výuky nebo doma dostali příležitost k osvojení a používání učiva.*
- *Činnostní vzdělávání vycházelo z obráceného postupu. Bylo založené na prvotní, samostatné práci žáků. Ti se nejdříve učili pomocí různých úkolů využívat, objevovat, a zpracovávat informace obsažené v plánovaném učivu. Prostřednictvím jejich různorodého použití k písemným, slovním nebo obrazným výstupům docházelo k zapamatování dle individuálních předpokladů jednotlivců. Při činnostním postupech byly výchozí podmínky pro aktivní práci celé třídy přizpůsobeny možnostem většiny žáků. Samostatné práce a úkoly nebyly podmiňovány schopností žáka zvládat nejdříve náročný poslech výkladu. Byly naopak zaměřeny na aktuální a běžné schopnosti žáků objevovat elementární obsah učiva bezprostředně při práci s učebnicemi nebo jinými pomůckami. Žáci byly pomocí dílčích úkolů zaměstnáváni tak, aby při zpracování informací mohli kombinovat práci se slovem, písmem, obrazem, činem. Následné sdělování výsledků směřovalo nejdříve od žáků k učiteli. Ten je doplňoval, opravoval, hodnotil a motivačně obohacoval o citové, mravní nebo jiné výchovně vzdělávací hodnoty.*
- *V činnostním učení a receptivním učení byly patrné rozdíly ve využívání samostatné práce žáků.*
- *V hodinách činnostního učení byla samostatná školní práce hlavním prostředkem učení a tím se stala i přiměřeným způsobem další domácí práce, kontroly a hodnocení výsledků vzdělávání. Docházelo k vyrovnávání podmínek pro školní a mimoškolní vzdělávání žáků. Byla rozvíjena vytrvalost, pracovitost a organizační schopnosti žáků.*
- *V receptivních hodinách byla samostatná práce žáků využívána částečně jako prostředek k opakování vyslechnutého výkladu, ale hlavně jako prostředek kontroly znalostí z mimoškolní (domácí) přípravy žáka. Tento postup nezohledňoval skutečnost, že poslech mluveného slova je pro většinu žáků málo efektivní a nepřiměřenou formou učení. Výrazně ovlivňuje úspěšnost (neúspěšnost) žáků v samostatné práci ve škole i doma.*

HODNOCENÍ PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Organizace a činnost školy vychází z požadavků školských předpisů a závazného vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2 a jeho Doplňku čj. 25 018/98-22. Využití vzdělávacího programu je přizpůsobeno místním podmínkám, potřebám a zájmům žáků.

Koncepce výchovně vzdělávací práce na školní rok 2001/2002 je zodpovědně zpracována v návaznosti na analýzu místních podmínek a předchozí dosaženou úroveň. Sebehodnocení školy je reálné, konstruktivní. Zaměřuje se i na hledání východisek dalšího rozvoje. Škola se střetává s problémem narůstajícího počtu žáků s poruchami učení a přetrvávajícím tradičním pojetím výuky.

Časové dotace jednotlivých předmětů a volitelných předmětů odpovídají stanoveným normativům. Ve škole jsou dlouhodobě a cílevědomě vytvářeny podmínky pro rozšířenou cizích jazyků.

Prokazatelná péče je věnována zajištění morální výchovy, prevenci nebezpečných sociálních jevů, rozvoji zájmu a talentu, bezpečnému provozu školy a zdravému prostředí.

Předávání informací rodičům o průběhu vzdělávání a výchovy jejich dětí je zajištěno obvyklým postupem (žakovské knížky, třídní schůzky, individuální setkání). O důležitých jednáních s rodiči a žáky jsou pořizovány písemné záznamy.

Ve škole pracuje 42 učitelů a 4 vychovatelky. Plnou odbornou a pedagogickou způsobilost vzhledem k přidělené výuce má 93 % učitelů.

Učitelé podle potřeby školy vyučují dalším předmětům nad rámec své odborné způsobilosti. Všem je zajištěn přístup k veškerému materiálnímu vybavení školy. Jejich správu a inventarizaci zajišťují pověřeni pracovníci. Denní provoz školy je upraven podle platného rozvrhu hodin a řádu školy. Žáci mají o přestávce možnost využívat prostory školy k odpočinku. Škola každoročně žádá MŠMT o povolení výjimky na zkrácení přestávek z důvodu dopravní obslužnosti (do školy dojíždějí žáci ze spádových obcí).

Povinná dokumentace školy, která upravuje, popisuje a eviduje organizaci výchovně-vzdělávací práce školy, je zpracována důsledně a přehledně.

Hlavním dokumentem, který vymezuje práva a povinnosti všech sociálních partnerů, je školní řád. Jeho záměrem je propojení organizace výuky, provozu školy s platnými právními předpisy, vzdělávacím programem, zájmy rodičů, právy dětí a jejich psychickými potřebami.

Práce pedagogické rady je pravidelná. Zápisy z porad umožňují sledovat plnění povinností školy a uplatnění jejich kompetencí ve vztahu k žákům, rodičům, zřizovateli.

Cílem řízení je podpora pracovní iniciativy, osobní rozvoj a uplatnění tvůrčích schopností všech pracovníků. Možnosti dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků jsou aktivně využívány. Vyučující zajišťují přípravu žáků na soutěže, organizují výlety, sportovní akce.

Viditelné výsledky přináší iniciativa pracovníků školy v oblasti estetické výzdoby školy, čistoty a vytváření příjemného prostředí.

Kontrolní činnost ředitelky školy je rovnoměrně věnována personálním, provozním a materiálním stránkám vzdělávání. Výsledky kontrol jsou písemně zpracovány. Záznamy jsou věcné, zaměřují se diagnostiku metod a forem učení.

Podmínky vzdělávání vykazují výraznou převahu pozitiv. Byly hodnoceny jako velmi dobré.

HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI VYUŽÍVÁNÍ PROSTŘEDKŮ PŘIDĚLENÝCH ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU VZHLEDEM K ÚČELU JEJICH POSKYTNUTÍ A VZHLEDEM K UČEBNÍM DOKUMENTŮM
--

Hodnoceným obdobím je rok 2001. Škola hospodařila s dotací ze státního rozpočtu, příspěvkem města a s příjmy z vlastní činnosti. Účetní evidence je vedena přehledně, dotace i doplňková činnost jsou analyticky oddělené. Údaje uvedené ve výkaznictví souhlasí s údaji

v hlavní knize. Hospodářský výsledek byl ve sledovaném roce kladný, úspora ze státního rozpočtu byla navržena k přidělení do rezervního fondu. V souladu se zákonnou normou bylo provedeno finanční vypořádání příspěvkové organizace.

Závazné ukazatele rozpočtu výdajů pro sledovaný rok byly dodrženy. Rozpočet na přímé náklady byl z největší části tvořen prostředky na platy a ostatní platby za provedenou práci. Podíl příspěvku ze státního rozpočtu na zajištění všech neinvestičních výdajů v roce 2001 činil 73,1 %. Tyto prostředky byly zcela vyčerpány.

Objem státních prostředků byl z 97,37 % použit na mzdy a ostatní platby za provedenou práci, včetně odvodů na zdravotní a sociální pojištění a FKSP. Zbývající 2,63 % byly určeny na učební pomůcky, učebnice, cestovné, zákonné pojištění, stravné zaměstnanců, odvod povinného podílu při neplnění zaměstnání pracovníků se ZPS a na další vzdělávání pedagogických pracovníků.

V přepočtu na jednoho žáka bylo na nákup učebnic a učebních pomůcek použito 397,50 Kč.

Učební pomůcky jsou řádně evidovány podle jednotlivých kabinetů a odborných učeben v inventárních knihách. Učebnice jsou vedeny na kartách. Inventarizace majetku je v souladu s ustanovením zákona o účetnictví.

Zařazení pedagogických pracovníků do platových tříd a platových stupňů odpovídá platným právním předpisům s výjimkou jedné učitelky a jedné vychovatelky. Bylo u nich neoprávněně provedeno krácení zápočtu odborné praxe za nesplněné vzdělání i když stupeň vzdělání splňovaly. Dvě učitelky cizích jazyků nesplňují odbornou ani pedagogickou způsobilost.

Zařazení nepedagogických pracovníků do platových tříd odpovídá katalogu prací, do platového stupně jsou zařazeni dle délky praxe uznané zaměstnavatelem a v souladu s Vnitřním platovým předpisem.

Míra přímé vyučovací a výchovné práce pedagogických pracovníků byla dodržena.

Čerpání přesčasové práce je v souladu s platnými zákony.

Zaměstnancům, kteří řídí práci podřízených zaměstnanců jsou vypláceny příplatky za vedení v souladu s platnými předpisy. Ředitelství školy má vypracovaná kritéria pro přiznávání osobních příplatků a odměn. Tyto nenárokové složky platu jsou vypláceny dle těchto kritérií a v souladu s ustanovením nařízení vlády. Byly vypláceny další platy pracovníkům, kteří splnili podmínky pro jejich vyplacení.

Škola má zpracované zásady i rozpočet pro hospodaření s prostředky fondu kulturních a sociálních potřeb na rok 2001. Tyto zásady respektují jednotlivá ustanovení vyhlášky o FKSP. Finanční prostředky fondu jsou vedeny na samostatném bankovním účtu.

Tvorba i čerpání byly v souladu s platnými zásadami a vyhláškou o FKSP.

Další vzdělávání pedagogických pracovníků ve sledovaném období bylo uskutečněno většinou z nabídek Pedagogického centra České Budějovice. Přidělené finanční prostředky byly použity na úhradu poplatků za semináře a cestovné. Celkové náklady na vzdělávání byly větší o 2,74 % než přidělený rozpočet, rozdíl byl financován z vlastních zdrojů. Finanční prostředky státního rozpočtu byly plně využity na přidělený účel.

V přepočtu na jednoho žáka bylo na další vzdělávání pedagogických pracovníků vyčerpáno 33,20 Kč.

Výroční zpráva o hospodaření školy za rok 2001 podává ucelený přehled o ekonomice školy a výsledku hospodaření ve sledovaném období. Je doložena výkazy včetně tabulek a komentáře. Obsahuje rozbor hospodaření s prostředky státního rozpočtu.

Výroční zpráva obsahuje všechny náležitosti předepsané zákonem o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Prostředky státního rozpočtu přidělené škole byly v kontrolovaných oblastech ve sledovaném období vynaloženy efektivně vzhledem k účelu jejich poskytnutí a vzhledem k učebním dokumentům.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Výchovné poradenství

Funkcí výchovné poradkyně byla pověřena učitelka s dlouholetou praxí. Má zpracovaný roční Plán práce výchovného poradce a Plán péče o žáky s poruchami učení. Eviduje žáky, kteří byli vyšetřeni pedagogicko - psychologickou poradnou (ve škole je jich nyní 96), sleduje žáky s vývojovými poruchami učení na 2. stupni. Na 1. stupni, který je umístěn ve vzdálené budově, je tímto úkolem pověřená učitelka. Ve své práci se dále zaměřuje zejména na volbu povolání a výchovné problémy žáků. Spolupracuje s odborem sociální péče, policií a speciálně - pedagogickým centrem. Společně s ním bylo ve třech třídách 2. stupně, ve kterých byly zjištěny větší výchovné problémy, provedeno sociometrické šetření. Neabsolvovala sice rozšiřující studium pro výchovné poradce, ale účastní se řady vzdělávacích akcí, které napomáhají při její práci. Jedná se například o kurs volby povolání, semináře zaměřené na specifické poruchy učení, podle potřeby konzultuje problematiku s pracovníky pedagogicko – psychologické poradny.

Výchovné poradenství bylo hodnoceno jako velmi dobré.

Školní družina

Školní družina má 4 oddělení, do kterých je zapsáno 149 dětí 1. – 5. ročníku, část z nich s nepravidelnou docházkou. Z budovy 2. stupně docházejí do družiny 3 děti, které po skončení vyučování převádí pracovník civilní služby. Vzhledem k organizaci vyučování nedochází k překročení kapacity oddělení. Provoz školní družiny je od 6:15 do 16:30, odpovídá potřebám rodičů žáků. Všechny 4 vychovatelky mají odpovídající pedagogickou a odbornou způsobilost. Mají zpracované plány práce na jednotlivá roční období. Podle možností se dále vzdělávají, účastní se odborných seminářů zaměřených např. na jógu, cvičení na gymnastickém míči, hudebně - pohybové aktivity, výtvarné a pracovní činnosti. Zkušenosti si vychovatelky předávají mezi sebou.

Školní družina využívá převážně vlastní prostory v objektu školní budovy 1. stupně, jedno oddělení běžnou třídu. Prostory jsou prakticky vybaveny, nábytek je převážně starší. Vzhledem k umístění ve sklepních prostorách jsou tmavé, většinu roku je nutné svítit. Spotřebního materiálu (čtvrtky, pastelky) mají vychovatelky dostatek, stejně tak sportovního náčiní a hraček na písek. Podle finančních možností jsou dokupovány nové stolní hry a hračky. V případě dobrého počasí probíhá činnost na zahradě a školním hřišti. Ve vnitřní výzdobě učeben družiny jsou využity práce žáků. Režim dne je činnostně vyvážený. Stravování žáků je zajištěno ve školní jídelně. Vnitřní řád školní družiny dává dostatečný rámec pro provoz. Je vedena povinná dokumentace.

Zvolené metody a formy činnosti odpovídají místním podmínkám a zároveň požadavkům na specifiku pedagogiky volného času. V rámcovém týdenním plánu jsou střídány odpočinkové, rekreační a zájmové činnosti. Děti mají možnost navštěvovat zájmové kroužky jógy a gymnastiky, pro všechny je otevřený kroužek vybíjené, který probíhá každodenně v ranních hodinách. Pravidelné činnosti jsou doplněny jednorázovými akcemi, jako návštěva knihovny, karneval. Děti si pod vedením vychovatelek připravily rovněž vystoupení na školní akademii.

Navštívené činnosti (volná hra na zahradě, sportovní soutěž oddělení a kroužek jógy) byly

velmi dobře připravené, zejména jógu cvičily i starší děti s velkou chutí. Vychovatelky svým klidným a laskavým chováním vytvářejí v družině milé rodinné prostředí.

Celkově je kvalita výchovně vzdělávací činnosti školní družiny hodnocena jako velmi dobrá.

Ochrana člověka a jeho zdraví za mimořádných situacích

Tato činnost je zajišťována podle pokynu MŠMT čj. 34 776/98-22. Zařazením této problematiky je řešeno v koncepci řízení a dlouhodobém plánu činnosti školy. Pro práci vyučujících má škola metodické příručky vydané MŠMT ze dne 28. 8. 1999. Další odborná literatura je v kabinetech a učitelské knihovně. Učivo je prokazatelně využíváno k poučení žáků o chování v případech havárií a nezbytné ochrany před jejími negativními důsledky (zápisy v třídních knihách). Jsou zpracovány evakuační plán školy, požární řád a požární poplachové směrnice, které jsou umístěny ve školní budovy. S evakuačním plánem jsou seznámeni žáci i zaměstnanci. Zásady požární ochrany jsou součástí pravidelného ročního školení zaměstnanců. Poslední školení bylo organizováno 7. 12. 2001 ve spolupráci s požárníky. Modelové poplachové situace, spojené s evakuací školní budovy jsou dlouhodobě plánovány a zodpovědně zajištěny. V tematických plánech vyučujících je tato problematika zařazena, ve výuce jako teoretická i praktická příprava první pomoci, prováděna, zejména v prvouce, přírodovědě, přírodopisu a chemii. K nácviku první pomoci jsou využívány i laboratorní práce.

Plánování, organizování a začleňování tematiky ochrany člověka za mimořádných situací do činnosti školy a vzdělávání žáků má velmi dobrou úroveň.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Třídní knihy, katalogové listy, třídní výkazy, školní řád, rozvrh hodin, záznamy z pedagogických rad, evidence žáků, dokumentace žáků s postižením, kniha úrazů, tematické plány.
- Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2000/2001.
- Výroční zpráva o hospodaření školy za rok 2001.
- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení, č.j. 7218/1999, ze dne 8. 12. 1999.
- Zápisové lístky žáků, přehled výchovně vzdělávací práce, docházkový sešity školní družiny.
- Dokumentace o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.
- Dokumentace o zajištění ochrany člověka za mimořádných situacích v učebním plánu školy.
- Minimální preventivní program.
- Rozvrh dozorů.
- Zřizovací listina příspěvkové organizace vydaná městem Strakonice, dne 27. 3. 2001 schválená usnesením ZM č. 424/ZM/2001 s účinností od 1. 1. 2001.
- Výkaz Škol (MŠMT) V 3 - 01 o základní škole k 30. 9. 2001.
- Příloha k výkazu o základní škole Škol (MŠMT) V 3a - 01 k 30. 9. 2001.
- Rozvaha organizačních složek státu, územních samosprávných celků a příspěvkových organizací Úč OÚPO 3-02 sestavená k 31. 12. 2001.

- Výkaz zisku a ztráty organizačních složek státu, územních samosprávných celků a příspěvkových organizací Úč OÚPO 4-02 sestavený k 31. 12. 2001.
- Příloha organizačních složek státu, územních samosprávných celků a příspěvkových organizací Úč OÚPO 5-02 sestavená k 31. 12. 2001.
- Výroční zpráva o hospodaření školy za rok 2001.
- Vnitro-organizační směrnice školy platná pro rok 2001.
- Účetní osnova platná pro rok 2001.
- Rozpočet na rok 2001 včetně všech úprav.
- Mzdové listy za rok 2001.
- Personální dokumentace pracovníků školy.
- Čtvrtletní výkaz o pracovnících a mzdových prostředcích v regionálním školství a škol v přímé působnosti MŠMT za 1. - 4. čtvrtletí 2001 Škol (MŠMT) P 1-04.
- Vnitřní platový předpis.
- Směrnice pro hospodaření s FKSP pro rok 2001.
- Rozpočet FKSP na rok 2001.
- Účetní doklady č. 525, 91100112, 91100128, 91100129, 91100130, 91100131, 91100132, 91100145, 91100146, 91100172, 91100174, 91100175, 92100023, 92100331, 92400001, 92400002, 92400030, 92400031, 92400032, 92400033, 92400034.

ZÁVĚR

- *Obsah a rozsah výuky odpovídaly přijatému vzdělávacímu programu Základní škola. Učební plány a osnovy jsou dodržovány.*
- *Formy a metody práce vyučujících na I. stupni převážně odpovídaly požadavkům přijatého vzdělávacího programu. Na II. stupni bylo činnostní vzdělávání žáků využíváno jen částečně.*
- *Personální podmínky školy umožňují celkovou kvalitní realizaci vzdělávacího programu a doplňujících činností pro rozvíjení zájmu a talentu žáků.*
- *Materiální a technické podmínky mají různorodou úroveň. Prostorové podmínky jsou převážně nadstandardní. Vzhledem k tomu, že budova školy je nová, přetrvávají dílčí nedostatky ve vybavenosti některými učebními pomůckami a v zařízení učeben.*
- *Finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu jsou využívány efektivně. Jejich použití odpovídá cílům přijatého vzdělávacího programu.*
- *Dokumentace školy je kvalitně zpracována. Umožňuje sledovat přípravu, výkon a výsledky výchovně vzdělávací činnosti.*

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři:	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Jana Dostálová	.....
Členové týmu	PhDr. Jana Bartošová	.....
	Mgr. Miroslav Doležal	.....
	Mgr. Věra Drsová	.....
	Miloš Vogeltanz	.....
	PaedDr. Alena Stachová	.....

Další zaměstnanci ČŠI Zdena Škvorová, Marie Řežábková

Ve Strakonících dne 26. června 2002

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 1. 7. 2002

Razítko

Ředitelka školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Mgr. Jaroslava Kolesová

.....
podpis

Předmětem inspekce bylo zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci ve Strakonících, Velké náměstí 216, do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnoticí stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Referát školství OÚ Strakonice, Smetanova 533	18. července 2002	104/07
MÚ Strakonice , Velké náměstí 1	18. července 2002	105/07

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány